

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3421/2021
06.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Јелене Ивановић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Дмитровић, адвокат из ..., против туженог „Металац“ АД из Горњег Милановца, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1787/21 од 08.09.2021. године, у седници већа одржаној 06.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1787/21 од 08.09.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П1 30/20 од 08.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број .. од 20.03.2020. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .. од 18.11.2002. године са свим припадајућим анексима и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на послове у складу са његовом стручном спремом и радним способностима. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1787/21 од 08.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време на пословима ... по основу уговора о уређивању права, обавеза и одговорности број .. од 18.11.2002. године са припадајућим анексима. Тужиоцу је радни однос престао дана 20.03.2020. године, доношењем побијаног решења, којим му је отказан уговор о раду са припадајућим анексима, применом члана 179. став 2. тач. 1), 3) и 5) Закона о раду, члана 73. став 2. тач. 1), 3) и 5), као и члана 74. став 1. тач. 8) и 9) Колективног уговора који се примењује код послодавца. Стављено му је на терет да је дана 12.03.2020. године у 14,10 часова, након завршетка своје радне смене и приликом изласка кроз главну капију послодавца, са собом понео млевено месо масе 1,60 кг, које је претходно упаковао у пластичну кесу и своју личну торбу, што је утврђено од стране службеника обезбеђења након обављене рутинске контроле приликом изласка тужиоца кроз главну капију. У присуству тужиоца, његовог непосредног руководиоца ББ и службеника обезбеђења ВВ, млевено месо је измерено и утврђена маса, након чега је сачињен Записник о извршеној контроли који је потписан од стране тужиоца без примедби. Тужилац је пре донетог решења упозорен писаним упозорењем да описане повреде радне обавезе представљају разлог за давање отказа, на које се он изјаснио и у изјави навео да му је месо испало на под, да га је понео псу, а да ће прихватити отказ ако послодавац нађе да је крив. Решењем туженог од 13.03.2020. године тужилац је привремено удаљен са рада даном уручења наведеног решења до протекла рока из члана 180. став 1. Закона о раду, а најдуже до рока предвиђеног законом. Тужени има Упутство о управљању отпадом ресторана УП.200.93.0.011 од 25.09.2013. године, у чијем је доношењу учествовао и тужилац као

По налажењу Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили као неоснован тужбени захтев тужиоца за поништај, као незаконитог, решења о отказу уговора о раду са припадајућим анексима, као и захтев тужиоца за враћање на рад.

Одредбама члана 179. став 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 95/18) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, поред осталог, ако несавесно или немарно извршава радне обавезе (тачка 1), ако нецелисходно и неодговорно користи средства рада (тачка 3) и ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду (тачка 5).

Према одредби члана 180. став 1. Закона о раду, послодавац је дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. ст. 2. и 3. овог закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења. Ставом 2. истог члана прописано је да је у упозорењу из става 1. овог члана послодавац дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење, а ставом 3.

да се упозорење доставља запосленом на начин прописан за достављање решења о отказу уговора о раду из члана 185. овог закона.

Чланом 73. став 2. Колективног уговора туженог закљученог дана 16.12.2005. године, препрописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, поред осталог, ако несавесно или немарно извршава радне обавезе (тачка 1), ако нецелисходно и неодговорно користи средства рада (тачка 3) и ако учини другу повреду радне обавезе из члана 74. овог Уговора, односно уговора о раду (тачка 5).

Према одредбама члана 74. став 1. Колективног уговора, оправданим разлогом за отказ уговора о раду, сходно члану 73. став 2. тачка 5) овог уговора, сматраће се свака повреда радне обавезе, па и незаконито располагање имовином и друге незаконите радње (тачка 8), као и проневера, крађа, покушај крађе имовине послодавца од стране запоследног, као и саучесништво у крађи извршеној од стране трећих лица у кругу или близини круга предузећа (тачка 9).

Имајући у виду утврђено чињенично стање и цитиране законске одредбе, као и одредбе Колективног уговора туженог, Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови извели правилан закључак да су се у радњама тужиоца стекла обележја повреде радне обавезе, јер је својом кривицом учинио повреде радне обавезе предвиђене чланом 179. став 2. тач. 1), 3) и 5) Закона о раду, а које повреде су и актима туженог прописане као отказни разлог, због чега је постојао оправдани разлог за доношење решења о отказу уговора о раду са припадајућим анексима.

Имајући у виду да је одбијен као неоснован захтев за поништај решења о отказу уговора о раду, правилно је одбијен и захтев тужиоца за враћање на рад, с обзиром на акцесорни карактер захтева.

Врховни касациони суд налази да су неосновани ревизијски наводи којима се указује да је у поступку доношења оспореног решења повређено право тужиоца на одбрану јер му тужени није доставио све доказе на којима је засновано решење о отказу уговора, зато што су чињенице на којима су засноване првостепена и другостепена одлука несумњиво утврђене Записником о извршеној контроли, које су и без тих накнадних изјава сведока ББ и ВВ довољне за отказ уговора о раду.

Имајући у виду да је одбијен као неоснован захтев за поништај решења о отказу уговора о раду, правилно је одбијен и захтев тужиоца за враћање на рад, обзиром на акцесорни карактер захтева.

Имајући у виду све изложено, Врховни касациони суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована, одбијен је његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу члана 165. у вези 153. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија

Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић